

ת"פ 15555/10/18 - דוד שלום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

ת"פ 18-10-15555 מדינת ישראל נ' שלום
תיק חיזוני: 193752/2018

מספר בקשה: 7

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מבקשים	דוד שלום
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק"), קיבלת פירוט נתונים ונHALIM או הנחות בדבר עבירות דומות לעבירה בגיןה הועמד המבוקש לדין.

הרקע וטייעוני הצדדים

2. כתוב האישום, אשר הוגש נגד המבוקש ביום 18.10.8. יחס לו עבירה של **ידיעה כזבת על עבירה פשע**, לפי סעיף 243 סיפה לחוק.

3. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 18.1.5.11:54, המבוקש מסר תלונה כזבת בתחנת המשטרה בוגע למטלוננט, לאחר שסביר שהמטלוננט מבקש להפריד ממנו ועל מנת להבטיח לעצמו זכויות הוריות על בם המשפט. בטלונתו, טען המבוקש כי המטלוננט שתתה כל הלילה ובבוקר, כשהם הפעוט התלונן ובכח, המטלוננט העסה עליו שהעיר אותה ונתנה לו בעיטה בראשו. עוד טען, כי לאחר מכן איימה עליו המטלוננט כשהיא אוחזת בידה בסיכון ואף רדפה אחריו בדירה כשהוא אוחז את הפעוט בידו. לטענותו, הוא ברך מהדירה כשהוא משאיר את הפעוט על המיטה, ולאחר מכן, בנסיבות בעל הבית, המטלוננט יצא מהדירה והמשיכה רודפת אחריו כשהסכך בידה.

4. כתוצאה מהגשת התלונה על ידי המבוקש, הגיעו שוטרים לדירה ועכו את המטלוננט בתחנת המשטרה שם נחקרה באזהרה ונטלו ממנה אמצעי זהוי, ולאחר מכן, הוחתמה על כתוב ערובה ונאלצה להמציא ערבית ג' שיעורב לתנאי שחרורה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .5. בהמשך, בשעה 00:14:19, במהלך עימות שבוצע בין הצדדים, הודה המבוקש כי שיקר.
- .6. ביום 20.12.2012 הגיש ב"כ המבוקש בקשה לפי סעיף 108 לחוק, במסגרת ביקש להורות למשיבה להעיבר לידי המבוקש את הפרטים הבאים:
- א. פירוט נתונים בדבר_cmות המקרים בהם נחקרו באזהרה אנשים בחשד לביצוע עבירה לפי סעיף 243 לחוק.
- ב. פירוט נתונים בדבר_cmות המקרים בהם נחקרו באזהרה בן זוג בחשד לביצוע עבירה של לפי סעיף 243 לחוק.
- ג. פירוט נתונים בדבר_cmות כתבי האישום שהוגשו נגד בני זוג המיחסים להם עבירה של ידיעה כזבתה, לפי סעיף 243 לחוק.
- ד. פירוט נתונים בדבר_cmות המקרים בהם נחקרו באזהרה בן זוג בחשד לביצוע עבירה של ידיעה כזבתה, לפי סעיף 243 לחוק, ושלבסוף הוחלט שלא להגיש נגדם כתוב אישום וסיבת סגירת התקיק.
- ה. העתק של כל נוהל או הנחיה כתובה, ככל שאינו קיימי, מעבר להנחיה 2.5 להנחיות פרקליט המדינה, המשמשים את המשיבה לצורך קבלת החלטה אם להעמיד לדין אדם בעבירה לפי סעיף 243 לחוק.
- .7. לטענת ב"כ המבוקש, מחייב במאגר המשפטי "גבו" **עליה כי נמצא 5 מקרים בלבד של בן זוג שנאשם בעבירה לפי סעיף 243 לחוק**, ולא נמצא מקרה אחד בו הנאשם בן זוג בעבירה לפי סעיף 243 לחוק כשהיא בלבד. עוד טען המבוקש, כי לא סביר כי לא נחקר מקרה אחד בו העבירה היחידה שיוחסה לחשוד היא עבירה לפי סעיף 243 לחוק, אך סביר כי הוחלט שלא להעמיד לדין במקרים אלו. ב"כ המבוקש ציין, כי בקשותנו נועדה לבסס טענת "אכיפה בררנית" שבה נקבעה עת העמידה את המבוקש לדין.
- .8. לטענת ב"כ המשיבה, אין להורות לתביעה למסור מידע מכח סעיף 108 לחוק, ללא ראיות ראשוניות לאכיפה בררנית, שכן הנintel הראשמי לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלתה טענת אכיפה בררנית מוטל על הנאשם. בנוסף, טען כי ל התביעה עומדת חזקת התקינות המנהלית והנטול להפריכה מוטל על ההגנה. לטענת המאשימה, קבלת הבקשה ממשמעותה העברת נטל הראייה מכתפי ההגנה אל כתפי התביעה ועל כן יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

.1. בבע"צ 19/4922 אפרים נווה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 19.12.9, נקבע כי הרף

לקבלת מידע הוא נמור מזה הנדרש לשם ביסוס טענה אכיפה ברורנית:

"טיבו של הנטול הראשוני המוטל על הנאשם יבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הברורנית"

2. לצד זאת, יש להציג כי באותו עניין נקבע שעל המבוקש לעמוד בנטול הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע בלי שהմבוקש עומד בנטול זה:

"הנטול הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלתה טענה לאכיפה ברורנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליך הבלתי והעון יישמשו בסיס להנחת התשתית הראייתית הראשונית בבחינת 'ונשה ונשמע' - נקבע את המידע ומסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמץ התשתית הנדרשת להגנה מן הצד... מכאן, שאין להורות לتبיעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה "עשה רק לאחר שהנתנו פسع אל גדרה של הטענה לאכיפה ברורנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

3. לאור האמור לעיל, בצדק צינה המשיבה, כי הנטול להנחת תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישת לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למידניות האכיפה מוטל על כתפי הנאשם, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה ברורנית כדי להצדיק מתן הוראה לتبיעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי.

4. בעניינו, הרי שב"כ המבוקש לא עשה דבר על מנת לעמוד ולהרים את הנטול המוטל על כתפיו כדי להניח תשתית ראייתית כלשהיא לביסוס דרישתו. ביסוס הטענה על מיעוט נתונים המצוין במאגרי מידע משפטיים אינו מספיק.

5. עסקין בעבירה ידיעה כזבת, לפי סעיף 243 לחוק, אשר ב"כ המבוקש בעצמו ציין במסגרת בקשה זו כי חיפוש במאגר המשפטי "גבוי" של מקרים בהם הועמדו נאשמים לדין בגין עבירה זו מעלה מאות תוצאות. לטענת ב"כ המבוקש, הוא לא הצליח למצוא מקרה התואם נסיבות מקרה זה, במובן שבו מדובר בעבירה יחידה שיוחסה לבן זוג וכותב האישום בגין הוגש ללא צירוף אישומים נוספים או עבירות נוספות.

6. העובדה שב"כ המבוקש לא איתר נסיבות דומות של ביצוע עבירה ידיעה כזבת כאשר זו מוגשת בלבד, אינה מעידה, כשלעצמה, על חשד ראשוני למידניות מסוימת מצד המשhiba, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכואורה ראשוני לאכיפה ברורנית. כל מקרה ומקרה מתאפשר בנסיבות מסוימות, ואין בטיעון ב"כ המבוקש, המתמקד בנסיבות ביצוע העבירה בלבד ובהתאם כתוב האישום בגין עבירה יחידה, משומם הרמת הנטול הראשוני הנדרש.

סוף דבר

. 7. לאור כל האמור לעיל, לאחר שעניינו בבקשתו ובתגובה שהובאו לפני ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המציאות תעביר עותק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"א, 24 נובמבר 2020, בהעדך
הצדדים.